

nazwa elementu projektu budowlanego	PROJEKT KONSTRUKCYJNY
nazwa zamierzenia budowlanego	ROBOTY BUDOWLANE I KONSERWATORSKIE MAJĄCE NA CELU ODTWORZENIE STANU PIERWOTNEGO OBIEKTÓW - KOŚCIOŁA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. STANISŁAWA MĘCZENNIKA ORAZ OBIEKTU BUDOWLANEGO DZWONNICY W BIAŁACZOWIE
adres obiektu budowlanego	BIAŁACZÓW, UL.KOŚCIELNA 32, GM. BIAŁACZÓW
kategoria obiektu budowlanego	X
- jednostki ewidencyjnej, - obręb ewidencyjny, - numer działek ewidencyjnych	100701_2 0001 419
inwestor adres inwestora	PARAFIA PW. ŚW. JANA CHRZCICIELA W BIAŁACZOWIE UL.KOŚCIELNA 32 26-307 BIAŁACZÓW

zakres opracowania	pełniona funkcja projektowa	imię i nazwisko, specjalność, numer uprawnień budowlanych	data opracowania	podpis
KONSTRUKCJA	projektant	Mgr inż. Tomasz Zalega	Maj 2023	Mgr inż. Tomasz Zalega
	spec. uprawnień nr. uprawnień	LOD/2313/POOK/14		

MAJ 2023

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 34 ust 3d pkt 3 Ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo Budowlane z późniejszymi zmianami oświadczamy, że projekt budowlany robót budowlanych i konserwatorskich mających na celu odtworzenie stanu pierwotnego obiektów - Kościoła św. Jana Chrzciciela i Św. Stanisława Męczennika oraz obiektu budowlanego dzwonnicy w Białaczowie na dz. nr ewid. 419 obręb 0001 w miejscowości Białaczów, gm. Białaczów został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Konstrukcja: mgr inż. Tomasz Zalega
upr. nr. LOD/2313/POOK/14
w specjalności konstrukcyjnej do projektowania bez ograniczeń

mgr inż. Tomasz Zalega
upr. bez ograniczeń
do projektowania w specjalności
konstrukcyjno - budowlanej
nr ewid. LOD/2313/POOK/14

**OPIS TECHNICZNY
DO PROJEKTU KONSTRUKCYJNEGO
ROBÓT BUDOWLANYCH I KONSERWATORSKICH MAJĄCYCH NA CELU
ODTWORZENIE STANU PIERWOTNEGO OBIEKTÓW - KOŚCIOŁA ŚW. JANA
CHRZCICIELA I ŚW. STANISŁAWA MĘCZENNIKA ORAZ OBIEKTU
BUDOWLANEGO DZWONNICY W BIAŁACZOWIE**

ADRES NR EWID. DZ. 419
INWESTYCJI: OBRĘB 0001 BIAŁACZÓW
UL.KOŚCIELNA 32
26-307 BIAŁACZÓW

INWESTOR: PARAFIA PW. ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. STANISŁAWA
MĘCZENNIKA W BIAŁACZOWIE
UL.KOŚCIELNA 32
26-307 BIAŁACZÓW

Podstawa opracowania

- Ustawa Prawo Budowlane (jedn. tekst: Dz. U. 2020 poz.1333).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 września 2020 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2020 poz. 1608).
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu bud. (Dz. U. 2020 poz. 1609).
- Mapa do celów projektowych w skali 1:500.
- Normy i normatywy techniczne.
- Uzgodnienia z Inwestorem.
- Opinia konserwatorska wydana przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi z dn. 22.01.2023 r. o znaku sprawy: WUOZ-ZN.5183.232.2023.SM

1. RODZAJ I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany remontu konserwatorskiego kościoła parafialnego pw. Św. Jana Chrzyciela i Św. Stanisława Męczennika oraz obiektu budowlanego dzwonnicy zlokalizowanych na działce o nr ewid. 419 przy ul. Kościelnej 32 w miejscowości Białaczów, gm. Białaczów.

Budynek zaliczony do kategorii obiektu budowlanego X.

2. SPOSÓB UŻYTKOWANIA ORAZ PROGRAM UŻYTKOWY OBIEKTU BUDOWLANEGO

Objęty opracowaniem istniejący budynek kościelny, jednokondygnacyjny, niepodpiwniczony, wieloczołowy, z poddaszem nieużytkowym, kryty dachem dwuspadowym. Obiekt jest miejscem kultu. Obiekt objęty jest ochroną konserwatorską na podstawie wpisu do rejestru zabytków. Projektowane działania remontowo-konserwatorskie mają na celu odtworzenie stanu pierwotnego obiektów - Kościoła św. Jana Chrzyciela oraz obiektu budowlanego dzwonnicy w Białaczowie.

Projekt nie przewiduje żadnych zmian w sposobie użytkowania oraz zmiany zagospodarowania terenu.

3. UKŁAD PRZESTRZENNY ORAZ FORMA ARCHITEKTONICZNA OBIEKTU BUDOWLANEGO

Wolnostojący budynek wybudowano na fundamencie kamiennym, a ściany wykonano z kamienia łamanego spojenego zaprawą wapienną. Obiekt wzniesiony na planie krzyża łacińskiego o osi dłuższej położonej na kierunku południowo-wschodniej i północno zachodnim. Do budynku prowadzą trzy wejścia – główne od strony zachodniej do nawy oraz dwa od strony wschodniej. Budynek jest jednokondygnacyjny, wieloczołowy z nieużytkowym poddaszem. Obiekt nakrywają dachy dwuspadowe i pulpitowe (babiniec, zakrystia z kruchtą), kryte blachą. Wokół kościoła znajduje się chodnik o nawierzchni z koski betonowej. Przewiduje się wykonanie robót budowlanych i konserwatorskich mających na celu odtworzenie stanu pierwotnego obiektów - Kościoła św. Jana Chrzyciela oraz obiektu budowlanego dzwonnicy w Białaczowie. Dzwonnica murowana z cegły, tynkowana. Ustawiona w linii murowanego ogrodzenia kościoła, w postaci 3 arkadowej bramy oraz 2 furtek o konstrukcji stalowej. Arkady boczne wysokie, sklepione ostrołukiem z zawieszonymi dzwonami. Nad wejściem środkowym, na osi ostrołukowa arkada z dzwonem, przykryta dwuspadowym dachem. Dachy bocznych arkad pulpitowe. Elewacje rozczłonkowane opaskami.

3. ZAKRES ROBÓT BUDOWLANÝCH I KONSERWATORSKICH:

- usunięcie zasolonych i destruowanych tynków w partiach przyziemia
- odgrzybianie murów przyziemia
- uzupełnienie tynków zewnętrznych w partiach przyziemia
- uzupełnienie tynków zewnętrznych, wraz z detalami ciągnionymi w miejscach ubytków
- szycie pęknięć tynków i wstęgu murowanego
- wykonanie wymalowania fasad farbami krzemianowymi
- prace konserwatorskie przy elementach metalowych

Założone wykonanie powyższych prac budowlanych zapewnią trwałość renowacji elewacji, nadadzą jej odpowiedni efekt plastyczny, powierzchni oraz zapewnią lepszą ochronę substancji zabytkowej budynku.

4. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY OBIEKTU BUDOWLANEGO

• powierzchnia zabudowy	- 567,85 m ²
• kubatura	- 3456,14 m ³
• wysokość okapu :	
- nawa	- 12,18 m
- prezbiterium	- 9,08 m
- kaplice	- 9,48 m
• wysokość kalenicy :	
- nawa	- 20,92 m
- prezbiterium	- 9,08 m
- kaplice	- 9,48 m
• szerokość elewacji frontowej	- 14,88 m
• kąt nachylenia dachu	- 51 °

5. OPINIA GEOTECHNICZNA

Planowana inwestycja nie przewiduje żadnych zmian w warunkach geotechnicznych.

6. INFORMACJE O ZASADNICZYCH ELEMENTACH WYPOSAŻENIA BUDOWLANO-INSTALACYJNEGO ZAPEWNIAJĄCYCH UŻYTKOWANIE OBIEKTU BUDOWLANEGO ZGODNIE Z PRZEZNACZENIEM

Pracom remontowo-renowacyjnym podlegać będą wszystkie elewacje kościoła i dzwonnicy. Remont elewacji polega na oczyszczeniu powierzchni elewacji metodą szczotkowania, uzupełnieniu ubytków tynków gotowymi zaprawami i szpachlami przeznaczonymi do renowacji tynków. Elewacja kościoła po wykonaniu napraw zostanie zagruntowana preparatami penetrującymi i wzmacniającymi podłoże i pomalowana zgodnie z projektem kolorystyki.

Zaleca się wykonanie wszystkich prac naprawczo - konserwatorskich w technologiach firmowych stosowanych i sprawdzonych przy odnowie zabytków na przestrzeni ostatnich lat- n.p. STO-, ISPO, KEIM, KABE, CAPAROL, REMMERS, WEBER, TUBAG (lub inne), starając się wykonać remont fasady budynku w ramach jednego wybranego systemu. Niedopuszczalne jest używanie w ramach jednej czynności (n.p. wykonywania hydroizolacji) materiałów różnych producentów. Poleca się stosowanie materiałów nawiązujących do technik historycznych- np. farby wapienne. Dokładna technologia z doбором odpowiedniego materiału powinna zostać ustalona w wyniku konsultacji z przedstawicielem w/w firmy.

6.1. Fundamenty

Kamienne fundamenty o gr. w nawie 1,60 m, a w prezbiterium i kaplicach bocznych 1,40 m, wykonano z kamienia łamanego, spojenego zaprawą wapienną.

Fundament posadowiony na gł. 1,40 m poniżej powierzchni terenu.

Fundamenty posiadają izolację pionową.

6.2. Ściany

Ściany budowli wzniesiono w tradycyjnej technice muru kamiennego z bloków piaskowca łamanego, spojenego zaprawą wapienną. Grubość muru w nawie na poziomie przyziemia wynosi 1,60 m, a w prezbiterium i kaplicach bocznych 1,40 m. Wysokość murów nawy wynosi 11,40 m, murów prezbiterium 8,12 m, a murów kaplic bocznych ok. 8,60 m. Łuki nadproży otworów uformowano z cegły.

Główne uszkodzenia ścian nośnych to zarysowania i spękania. Ściany zewnętrzne mocno zarysowane przeważnie w miejscach ich osłabienia otworami okiennymi i drzwiowymi, w kierunku pionowym i ukośnym, o szerokości rys miejscami przekraczających 3mm.

Sposób naprawy:

Ustabilizowane niewielkie rysy i pęknięcia wypełnić zaprawą,

Rysy o rozwarości do 2mm zabezpieczyć poprzez wprowadzenie do pustych fug poziomych na głębokość 3 cm poziomych prętów zbrojeniowych z blachy nierdzewnej o gr. 2mm zwijanych spiralnie i osłoniętych od strony lica muru zaprawą do fugowania. Rysy pionowe należy wypełnić żywicą iniekcijną najlepiej o parametrach utrzymywania elastyczności w ciągu eksploatacji. Dopuszcza się iniekcję bezciśnieniową lub niskociśnieniową.

Rysy o rozwarości 2-15mm zabezpieczyć poprzez zszycie muru za pomocą prętów okrągłych gwintowanych o średnicy 6mm ze stali nierdzewnej wkładanych do wywierconych

otworów o średnicy 14 mm i głębokości 50 cm. Przed włożeniem prętów, otwór należy wypełnić żywicą dwuskładnikową. Długość pręta winna być krótsza od głębokości otworu o 45 cm. Otwory należy wiercić pod kątem 35-60 stopni do płaszczyzny lica muru oraz pod kątem 5-15 stopni w dół od płaszczyzny poziomej. W tym przypadku rysy pionowe należy wypełnić zaprawą iniekcyjną, mineralną elastyczną. Dopuszcza się iniekcję bezciśnieniową lub niskociśnieniową.

Rysy o szerokości większej niż 15mm biegnących na wysokość kondygnacji lub całego budynku należy rozebrać uszkodzone miejsca na szerokość co najmniej 1 cegły i głębokość ½ cegły (wymagane wykonanie strzępi w min co 4 warstwie) i wypełnić miejsce nową cegłą.

W łukach nad otworami okiennymi gdzie łuk jest ukształtowany z 2 cegieł na sztorc pręty należy wklejać łukowo nad górną warstwą łukową cegieł. Odslonięcia tynków wykonane w trakcie zabezpieczania zarysowań należy wykorzystać do przeprowadzenia badań stratygraficznych i technologicznych oryginalnej dekoracji ścian. Po uzupełnieniu ubytków tynków należy przeprowadzić malowanie ścian z użyciem farb krzemianowych.

Uwaga. Dokładne miejsca spękań lub zarysowań określić na etapie procesu budowy po usunięciu powłok architektonicznych tj.: tynki, farby okładziny itp.

Dodatkowo należy wykonać:

- usunąć luźne tynki i zaprawy,
- wykonać odsolenie powierzchniowe murów,
- wykonać hydrofobizację strukturalną oraz dezynfekcję murów,

6.3. Dachy

Nawę i kaplice boczne przykrywa dwuspadowy dach o nachyleniu połaci 50° . Prezbiterium posiada dach dwuspadowy zamknięty namiotowo trzema trójkątnymi połaciami w trójbocznym zamknięciu prezbiterium. Babiniec, zakrystia i kruchta nakrywają dachy pulpitarne. Poszycie wszystkich dachów wykonano z arkuszy ocynkowanej blachy stalowej kładzionej pasami łączonymi na rąbek stojący. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe wykonane zostały z ocynkowanej blachy stalowej.

– bez zmian

6.4. Schody wewnętrzne

Schody na chór zabiegowe ze spocznikiem w połowie wysokości wykonane z drewna. Wysokość schodów 4,02 m, liczba 22 sztuki o wys. 18 cm, szer. 30 cm i gł. 37 cm.

Schody z chóru na poddasze są to kamienne schody spiralne płytowe pokonujące różnicę wys. 7,63 m kamiennym szybem o średnicy 1,30 m. Destrukcja kamiennych stopnic w górnej części szybu zastąpiono drewnianą drabiną.

– bez zmian

6.5. Tynki i okładziny

Należy usunąć zasolone i zdestruowane tynki w partiach przyziemia i zachować płaszczyzny najstarszej warstwy tynku (jeśli się dobrze trzyma) co ułatwi dobranie struktury nowego tynku. Wydlutować miękkie spoiny do głębokości ok. 2 cm. Oczyszczyć całe podłoże np. przez strumieniowanie mgławicowe (miękkie piaskowanie system ROTEC lub ręcznie).

Stary tynk należy skuć na wysokość około 2m od poziomu terenu, szczególnie w miejscach gdzie jest luźny i znacząco zawilgocony. Powierzchnia ściany powinna być szorstka i porowata. Powstałe wykwity solne należy usunąć stalowymi szczotkami. Przed nałożeniem właściwej warstwy tynku głębokie ubytki spoin należy uzupełnić zaprawą, np. **Ceresit CT22**. Na odpowiednio przygotowane podłoże należy nałożyć izolację zewnętrzną cokołu (na wysokość ok. 0,4m) ponad terenem zaleca się wykonać przy zastosowaniu elastycznej powłoki wodoszczelnej **Ceresit CR 166** wykonanej jako przedłużenie izolacji ścian fundamentowych.

Przed przystąpieniem do prac tynkarskich, należy usunąć zabrudzenia biologiczne (grzyby, glony). Na wcześniej przygotowane podłoże narzucić warstwę zczepną z obrzutki odpornej na siarczan. Obrzutkę należy wykonać na całości powierzchni przyszłych wypraw tynkarskich. Prace tynkarskie można rozpocząć najwcześniej po 3 dniach, tj. po stwardnieniu warstw podłoża.

Na wcześniej przygotowane, stwardniałe podłoże nałożyć warstwę tynku renowacyjnego o gr. min. 20 mm. Przy nakładaniu tynku powyżej 30 mm grubości należy wykonywać go dwuwarstwowo ściągając zgrubnie łata i nadając mu szorstkość w celu zapewnienia dobrej przyczepności drugiej warstwie. Nakładanie drugiej warstwy rozpoczynamy po wystarczającym stwardnieniu pierwszej, najwcześniej na drugi dzień, jednak przy bardzo nierównych podłożach czas ten może się wydłużyć do tygodnia. Ostatnią warstwę dobrze jest przetrzeć zdzierakiem kratowym, aby zapewnić dobrą przyczepność wierzchniej wyprawie. W trakcie przygotowania zaprawy tynkarskiej należy pamiętać, aby przygotować ją w mieszalnikach z przeciwbieżnymi mieszaczami, pozwoli to na odpowiednie napowietrzenie zaprawy, co w pełni zapewni wykorzystanie jej właściwości. Partię cokołową należy spasaować z płaszczyzną ściany powyżej tak aby nie powstało sfazowanie widoczne oddzielające części elewacji. Po stwardnieniu i wystarczającym wyschnięciu (najczęściej 14 dni) nakładamy tynk wapienny, średnio-ziarnisty zatarty na ostro, nadając mu pożądaną fakturę. Grubość jednej warstwy może wynosić maksymalnie 2 mm. Tak wykonane powierzchnie pozostawiamy do całkowitego wyschnięcia na ok. 4 tyg.

- tynki renowacyjne (lekkie, wysoko porowate, hydrofobowe, niedopuszczające roztworów solnych z podłoża do powierzchni elewacji) w strefie parteru, nakładać wzdłuż występujących zawilgoceń z marginesem ok. 80cm. Materiał ten powinien posiadać aprobatę WTA oraz mieć podwyższoną wytrzymałość na uszkodzenia mechaniczne – Sanierputz Uniwersal HS o wysokiej odporności na zasolenie siarczanowe (Remmers) lub Sanova Putz S (Baumit).
- w strefie rozległych zasoleń pod tynk renowacyjny można położyć tynk magazynujący sole (Salzspreicherputz), lub zastosować system blokujący sole przez lekką izolację hydrofobową połączoną z flutyzacją (Sulfatex flussig).
- tynki wapienno-piaskowe z trassem, lub wapienno-piaskowo cementowe z trassem na pozostałych niezasolonych i niezawilgoconych powierzchniach.

Przy fragmentach tynków zachowanych i jedynie lokalnych naprawach nowe zaprawy naprawcze muszą podlegać odpowiednim zasadom technologicznym – przy pracach uzupełniających braki, zaprawa musi mieć szczególnie wysoką elastyczność i przyczepność do podłoża ze względu na niewielkie powierzchnie obrabiane z ręki. Przy nowych tynkach układ powinien być trójwarstwowy i wówczas jako ostatnia powinna być użyta gładź tynkarska o odpowiedniej fakturze. Jednak przy zostawieniu starych wypraw zależnie od ich stanu-przy dobrym zachowaniu, końcowy – dodatkowy tynk nie musi być konieczny.

Po związaniu tynków podłoże zaimpregnować preparatem wyrównującym chłonność. Należy przestrzegać norm wiązania zapraw mineralnych (1 mm na dzień) i nie dopuścić do przemarznięcia, lub powstania spękań w wysokich temperaturach. Podobnie dokładnie przestrzegać okresów wiązania, schnięcia i odparowywania poszczególnych warstw technologicznych stosowanych podczas prac naprawczych na elewacjach zewnętrznych; tynków, gruntów i farb.

Pozostałe, dobrze zachowane tynki zaleca się oczyścić przed malowaniem metodą hydrodynamiczną.

Gzymsowania proponuje się uzupełnić w tradycyjnej technice; tynk ciągniony; wapienno-piaskowo-cementowy

Przed przystąpieniem do malowania powierzchni tynku należy zagruntować, grunt nanosząc pędzlem lub wałkiem (należy unikać stosowania urządzeń natryskowych). Powierzchnie zagruntowane muszą wysychać co najmniej 24 godziny przy normalnej temperaturze. Jako ostateczną powłokę malarską należy zastosować farbami krzemianowymi wysoce paroprzepuszczalnymi, odpornymi na warunki atmosferyczne.

6.6. Malowanie

Po wykonaniu napraw i uzupełnień tynków, należy wszystkie powierzchnie przeznaczone do malowania zagruntować odpowiednim **środkiem gruntującym przewidzianym do danego systemu farb**.

Decydująca o estetyce całego budynku warstwa barwna, wykonana powinna być w technice krzemoorganicznej, wapiennej lub silikonowej. Ponieważ w zasadzie brak jest jakichkolwiek śladów pierwotnych wymalowań i tynków, należy zastosować kolorystykę zgodną z analogicznymi wymalowaniami istniejących budynków w stylu barokowym i neobarokowym. Budynki sakralne z tego okresu były malowane z reguły w gamie kolorów ugrowych, z jasnymi (kremowymi) gzymsami, pilastrami i detalami.

Nałożona powłoka farb powinna być wysoko dyfuzyjna, odporne na niszczenie, atak mikroorganizmów i promieniowanie UV. W odbiorze estetycznym powinna przypominać historycznie stosowane powłoki. Kolorystyka ostatecznie będzie ustalona po wykonaniu prób. Zaleca się korzystać z firmowych systemów wymalowań zewnętrznych.

Dla uniknięcia efektu „plastikowej” powierzchni należy zastosować farby wapienne (Historic Kalkfarbe Keima), lub bez bieli tytanowej (Keim Soldalit - arte) lazurów na elementach sztukaterii (n.p. Historic Lasur, Restauro Lasur, Histolith Antik-Lasur).

Kolorystyka elewacji zgodnie z projektem architektonicznym.

6.7. Rynny, rury spustowe i obróbki

W trakcie prac remontowych fasad należy przejrzeć istniejące opierzenia blacharskie na gzymsach i parapetach. W razie potrzeby należy je uzupełnić lub wykonać nowe, wzorując się na istniejących, zgodnie z zasadami sztuki dekarskiej.

6.8. Podłogi i posadzki

Podłoga prezbiterium z płyt marmurowych

- bez zmian

Posadzki nawy i kaplic bocznych z płytek terakotowych ułożonych we wzory geometryczne

- bez zmian

7. UWAGI KOŃCOWE

Wszystkie prace można prowadzić dopiero po uzyskaniu wymaganych przepisami Prawa Budowlanego opinii, uzgodnień i pozwoleń, po uzyskaniu prawomocnej decyzji pozwolenia na budowę i pod kierunkiem i nadzorem osób posiadających odpowiednie kwalifikacje zawodowe. Do przeprowadzenia prac można stosować jedynie te materiały, które posiadają aktualne świadectwa, certyfikaty lub atesty dopuszczające do stosowania w budownictwie. Roboty remontowo - budowlane wykonać zgodnie z warunkami technicznymi wykonania i odbioru poszczególnych rodzajów robót oraz technologiami i wytycznymi wykonania podanymi przez producentów materiałów. Wszystkie prace konserwatorskie należy powierzyć firmom specjalistycznym, posiadającym kwalifikacje do ich wykonania. Prace te muszą być nadzorowane przez osoby posiadające uprawnienia do prowadzenia prac konserwatorskich przy zabytkach nieruchomych.. Materiały użyte do renowacji powinny posiadać certyfikaty lub atesty dopuszczające do stosowania w budownictwie. Prace budowlane będą wykonywane w czynnym budynku. Wszelkie prace wykonywane na zewnątrz budynku wymagają opracowania harmonogramu prac uzgodnionego z Zamawiającym, co pozwoli na zminimalizowanie wpływu na użytkowników obiektu.

Pozostałe nieuściślone kwestie techniczne należy wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną, zasadami wiedzy technicznej i polskimi normami. Wszelkie zmiany, szczególnie materiałowe i elewacyjne, konsultować z projektantem i z WUOZ w Łodzi.

Roboty budowlane powinny być realizowane pod kierownictwem osoby posiadającej wymagane uprawnienia w danym zakresie, przy zachowaniu przepisów BHP. Wszyscy pracownicy powinni być zapoznani z przepisami zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r w sprawie BHP przy wykonywaniu robót budowlanych (Dz.U.nr 47 poz.401). Ponieważ przy realizacji przedmiotowej inwestycji zgodnie z danymi wynikającymi z niniejszej informacji będą wykonywane roboty budowlane, których charakter, organizacja prowadzenia mogą stwarzać szczególnie wysokie ryzyko powstania zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi (praca na wysokości powyżej 5,00 m) należy sporządzić plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, zwany „Planem BIOZ” – zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. Dz.U.03.120.1126 w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

Opracował:

Projektant w specjalności konstrukcyjnej

mgr inż. Tomasz Zalega

mgr inż. Tomasz Zalega
upr. bud. bez ograniczeń
do projektowania w specjalności
konstrukcyjnej - budowlanej
nr ewid. LON 2312/POOK/14